

[Iversen.]

endnu mere fat og får uvildige eksperter udefra, som har et erfaringsområde fra helt andre grene og fra helt andre virksomheder. De har måske en mulighed for at gøre det bedre. Om ikke det bliver billigere, så var det muligt, at man kunne forhøje effekten, for en undersøgelse, der er lavet for nylig, viser netop, at det egentlig er et lille udsnit af befolkningen, der anvender bibliotekerne, og kunne man sælge dem bedre til befolkningen, uden at det kostede mere, så var det vel kun noget, vi kunne se på med for-nøjelse.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Jeg tror, hr. Iversen må have overhørt begyndelsen af den besvarelse, jeg gav af det stillede spørgsmål, for jeg begyndte med at sige, at en række anerkendte konsulentfirmaer i de senere år har arbejdet med organisationsrationalisering i folkebibliotekerne i mere end 10 kommuner. Så føjede jeg til, at man også selv inden for bibliotekstilsynets systemafdeling osv. havde arbejdet med det.

Jeg kan uddybe det med at sige, at private konsulentfirmaer, jeg behøver ikke at nævne alle navne, men Bak-Jensen, Nordisk Rationalisering, EF Management, Olesen, Rosendahl og Carlsson osv. har arbejdet i 10 forskellige kommuner, større som mindre, med dette spørgsmål, og det er baggrunden for, at jeg ikke tror, vi kommer så meget længere med at starte en ny undersøgelse.

Iversen (CD):

Tak til kulturministeren, navnlig for de sidste oplysninger. Det gør mig lidt tryg-gere, for jeg har kendskab til de pågældende firmaer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johan Nielsen (S)* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren foranledige undersøgt, om den påstand er rigtig, at lektører ved Bibliotekernes Indbindingscentral diskriminerer kristne forfattere?“

(Spm. nr. 100).

Johan Nielsen (S):

Der har i nogen tid stået blæst om lektørerne ved Bibliotekernes Indbindingscentral, idet nogle har hævdet, at disse ikke er objektive i bedømmelsen af de bøger, som de skal gennemlæse for Indbindingscentralen. Man har ment, at det i nogen grad er gået ud over den kristne litteratur, sådan at kristne forfattere er underrepræsenteret på bibliotekerne.

Grunden til, at jeg rejser dette spørgsmål, er, at denne diskussion har udkrystalliseret sig i en diskussion imellem forfatteren Adrian Johansen og stadsbibliotekar Hermanson. Stadsbibliotekar Hermanson har som lektør gennemlæst nogle af forfatteren Adrian Johansens værker og ikke fundet dem værdige til at komme ind på bibliotekerne.

Nu mener jeg, at det er mærkeligt, at en mand, der har skrevet så meget som hr. Johansen og har et oplag på ca. 140.000, ikke skal være værdig til at komme ind på bibliotekerne. Jeg er ikke så glad for at komme ind på diskussionen om kvaliteten, for den højtærede minister kan nok huske, at da ministeren og jeg gik på universitetet, læste vi endnu filosofi, og i loven om sansernes objektivitet hed det, at en æstetisk foreteelse unddrager sig en almen bedømmelse.

Det, som jeg mere vil lægge til grund for min betragtning, er, at en mand, som har et oplag på 140.000, har jo en masse gode skatteborgere rundt omkring i landet, som er hans læsere. De kan ikke melde sig ud af samfundet, sådan som nogle kan melde sig ud af folkekirken, men de må betale til folk, som har en helt anden livsanskuelse end deres egen. Jeg mener, at en sådan forfatter burde være repræsenteret både på bibliotekerne og på finansloven, og derfor er det, jeg vil rette det spørgsmål til den højtærede minister: vil ministeren foranledige undersøgelse, om den påstand er rigtig, at lektører ved bibliotekernes indbindingscentral diskriminerer kristne forfattere?

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Spørgsmålet om lektøruddtalelserne fra Indbindingscentralen har tidligere været rejst her i folketingets spørgetid, og jeg vil da gerne på ny oplyse, at Indbindingscentralen er en selvejende institution, der drives